

vil kunne straffes for overtrædelse af stk. 1 i tilfælde, hvor den samme handling eller tilstand er omfattet af begge bestemmelser. Overtrædelser af føreevnekriteriet i den foreslåede § 54, stk. 2, absorberer således overtrædelse af nulgrænsen i den foreslåede § 54, stk. 1.

Hvis det konstateres, at en fører af et motordrevet køretøj under eller efter kørslen har haft et bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet, som er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, vil forholdet således som udgangspunkt falde ind under den foreslåede § 54, stk. 1 (nulgrænsen). I tilfælde, hvor det ved en klinisk lægeundersøgelse konstateres, at den pågældende fører har været påvirket i en grad, så han eller hun ikke har kunnet føre køretøj på fuldt betryggende måde, vil forholdet imidlertid falde ind under den foreslåede § 54, stk. 2 (føreevnekriteriet).

Hvis der derimod er tale om, at den samme fører ved forskellige handlinger eller tilstande har overtrådt henholdsvis den foreslåede § 54, stk. 1, og den foreslåede § 54, stk. 2, vil der skulle straffes for overtrædelse af begge bestemmelser i sammenstød. Det gælder f.eks., hvis en fører samtidigt har overtrådt både den foreslåede § 54, stk. 1, og den foreslåede § 54, stk. 2, ved at have ført et motordrevet køretøj med et bevidsthedspåvirkende stof i blodet og på samme tid på grund af sygdom ikke har været i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Der vil også kunne forekomme tilfælde, hvor en fører har været påvirket af såvel alkohol som bevidsthedspåvirkende stoffer og derfor har overtrådt både reglerne om spirituskørsel i færdselslovens § 53 og de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor føreren af et motordrevet køretøj er påvirket af euforiserende stoffer og har været årsag til en færdselsulykke med materielle skader og personskader til følge. I givet fald vil føreren kunne have overtrådt såvel de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2, som f.eks. færdselslovens § 3 om hensynsfuldhed og agtpågivenhed i trafikken eller straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab. I tilfælde, hvor flere bestemmelser i færdselsloven og eventuelt bestemmelser i straffeloven er overtrådt, vil der efter de almindelige regler skulle straffes for overtrædelse af de pågældende bestemmelser i sammenstød.

I tilfælde, hvor der er sket overtrædelse af både de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2, og overtrædelse af andre regler i færdselsloven, overtrædelse af regler udstedt i medfør af færdselsloven eller overtrædelse af andre love, vil færdselslovens § 118 a, stk. 3 og 4, finde anvendelse. Det følger af disse bestem-

melser, at der gælder særlige regler om såkaldt absolut kumulation af bødestraf. Det betyder, at der skal foretages en selvstændig vurdering af, hvilken bødestraf hver enkelt færdselslovsovertrædelse medfører, og at disse bøder lægges sammen uden, at der foretages et samlet skøn over straffen for alle overtrædelser. Eventuel frihedsstraf eller bødestraf for overtrædelse af anden lovgivning vil skulle udmåles ved siden af bødestraf for færdselslovsovertrædelserne.

I øvrigt vil de almindelige regler om udmåling af straf i straffelovens 10. kapitel finde anvendelse i de situationer, hvor der skal straffes for overtrædelse af flere bestemmelser i sammenstød.

Der henvises til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4 (færdselslovens § 54, stk. 3, der bliver stk. 4)

Forslagene er konsekvenser af lovforslagets § 1, nr. 3, og indebærer ikke ændringer af indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5 (færdselslovens § 55, stk. 1)

Det foreslås i *1. pkt.*, at der etableres hjemmel til, at politiet til enhver tid kan kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter foretager udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.

Forslaget har for det første til formål at sikre, at politiet har adgang til at kræve udåndingsprøve til brug for måling af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften. Bestemmelsen i færdselslovens § 55, stk. 1, anvendes efter gældende ret til at kræve udåndingsprøver som grundlag for en vurdering af, om en person skal udtages til blodprøve. Indførelsen af målinger af alkoholkoncentration i udåndingsluft, der kan anvendes som bevis i retssager, skaber imidlertid et behov for at sikre, at politiet har den fornødne hjemmel til at foretage det nødvendige legemsindgreb mod den pågældende fører eller rytter, der skal kontrolleres for spirituskørsel. Der henvises til pkt. 6.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget har for det andet til formål at tilvejebringe et grundlag for politiet til at vurdere, om der skal udtages blodprøve med henblik på konstatering af bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Dette vil f.eks. kunne ske ved anvendelse af såkaldte »hurtigttests«, der kan anvendes af personer uden laboratoriefaglig uddannelse efter behørig træning.

Efter den foreslåede bestemmelse får politiet adgang til at kræve en udåndings-, spyt- eller svedprøve, som vil kunne anvendes til at konstatere, om der er grundlag for mistanke om overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om kørsel under påvirkning af